

**TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Pnz 6,2-6; Psalam: Ps 18,2-4.47.51ab; Drugo čitanje: Heb 7,23-28; Evanđelje: Mk 12,28b-34**

### Draga braćo i sestre!

Današnja su biblijska čitanja protkana temom normi i propisa. O njihovoj potrebi, odnosno utemeljenosti, ne treba dvojiti. Zakoni i obveze osiguravaju mir i sklad u svakoj instituciji, pa tako i u Crkvi. Međutim, ne slušamo li često u evanđeoskim tekstovima kako izvršavanje zakonskih obrazaca potiskuje vjeru? Ne zastupa li i sam Isus svojevrsni prioritet slobode naspram zakona? To je točno, možemo uzvratiti, međutim, važno je u isto vrijeme propise i norme tumačiti na njihov pravi, izvorni način. Njega pronalazimo u Svetomu pismu, počevši od Starog zavjeta, jer tada još nije bilo institucija poput bolnica, policije, sudstva te su upravo oni osiguravali redovito odvijanje života. Međutim, ako se vršenje zakona apsolutizira, tj. stavlja ispred osobe i njena dostojanstva, tada on gubi svoj smisao. U tom smislu, već u prvom čitanju imamo situaciju da Mojsije ukazuje na važnost vršenja zapovijedi i zakona, ali onih koji dolaze upravo od Boga. A Bog čovjeku uvijek želi dobro. Zar ne, kako se često uhvatimo u spoznaji da u svoj život moramo unijeti reda. Moramo se na nešto obvezati, odnosno sebi samima obećati da ćemo se pridržavati neke konkretne obveze i ispunjavati je. Zadovoljstvo što smo to izvršili uistinu je nemjerljivo. Najedanput osjećamo da vjerujemo u sebe. Ja to mogu i hoću, govorimo sebi. Poglavito kad se radi o porocima kojih se nastojimo osloboditi. Upravo takvu vrstu ideala predstavljao je, dakle, Bog otaca Izraelovih kad ga se prikazuje kao zakonodavca. Biblijska vjera nije nudila lagodni način života, kakav su Židovi susretali kod okolnih naroda u njihovim više-manje mnogobožskim kultovima. Za Izraelce su pobožnost, tj. kult, i posebice moralni život, bili zapovjedeni. Štoviše, obiteljski odnosi i njihovo nerada poštovanje bili su nešto sveto. Konačno, strahopoštovanje prema ljudskom životu svakoga je obvezivalo; od kralja do običnog Židova. Sjetimo se samo izvještaja o Davidu i Uriji Hetitu. Nadalje, ljepota poštivanja normi i zakona nije samo u tome da nakon

želimo uvesti 'red' u svojem životu, već je poanta u 'lakoći' njihova izvršavanja. Upravo tu, čini mi se, dolazimo do iskoraka u samoj vjeri te približavanju idealu svetosti na koji smo svi pozvani. Naime, ako temeljne norme izvršavamo šturo gledajući pritom kako da im što bolje uzmaknemo ili pak u najboljem slučaju da ih samo obavimo, tada sami sebi tovarimo na pleća ogroman teret svakodnevice. Sve je tada teško. S druge pak strane, ako u sebi gradimo pozitivnu sklonost ili ako hoćemo lakoću u izvršavanju »obveze« nedjeljne svete mise, »obveze« poštivanja i čuvanja svojeg bračnog i obiteljskog zajedništva, »obveze« izvršavanja temeljnih moralnih načela, tada to kao da prestaje biti obveza te se pretvara u uvjerenje, stav konačno, slobodu. Takvim pristupom se, dakle, čovjek oslobađa tereta izvršavanja obveza i postaje uistinu slobodan. Evanđeoski tekst uvijek usavršava onaj starozavjetni. Naime, u današnjem Evanđelju prvo upada u oči jednostavnost propisa koje izriče Isus. Obveza ljubiti Boga i s njim bližnjega. Zašto su ove dvije zapovijedi dvije strane jedne medalje? Jednostavno rečeno: izostavljanje jedne od njih, znači izostavljanje i one druge. Ljubiti Boga, nužno pretpostavlja svoju konkretizaciju u bližnjemu. Ljubiti bližnjega kao da biva nepotpuno ako u njemu ne promatramo nešto dublje, mističnije. Također, ne smijemo izostaviti još jedan aspekt ove ljubavi, a koji se stidljivo provlači kroz ove dvije zapovijedi: ljubiti bližnjega kao sebe samog! Ne radi li se ovdje o tomu da se tek onda kad sebe 'namirimo' možemo okrenuti drugima i Bogu? Jer time zapravo negiram i ništim samoga sebe. Ljubiti sebe stoga nije tek savjet, to je zapovijed. Ljubiti sebe baš takva kakav jesam, sa svim darovima koje mi je Bog dao, zasigurno nije lako i stoga također predstavlja kršćansku ljubav. Ta ljubav pak ne poznaje razliku između tijela i duše, već jednako voli i jedno i drugo. Završimo stoga riječima koje se pripisuju sv. Tereziji iz Avile: »Trebamo ljubiti i poštovati svoje tijelo, da duši koja stanuje u njemu bude ugodno.« Amen!

**Odgovara: Župni ured sv. Franje - V. Bukovec**

Dravska ulica 44, Veliki Bukovec  
42231 Mali Bukovec  
tel. 042/840-310  
mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na telefon ili mobitel!

www.zupa-sv-franje-asiskog.hr  
zupa-velikibukovec@biskupija-varazdinska.hr  
IBN: HR9623900011101356513

Varaždinska biskupija  
Župa sv. Franje Asiškoga  
Veliki Bukovec

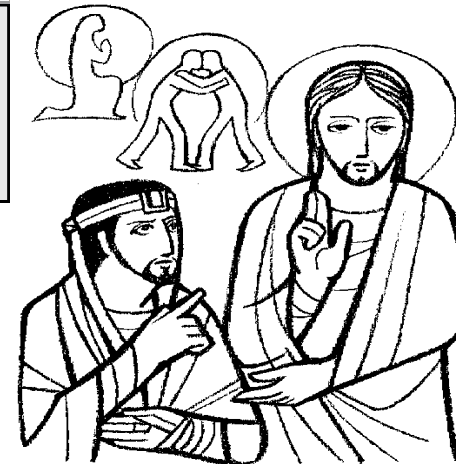


4. – 10. studeni 2024

## XXXI. Nedjelja kroz godinu (115/2024)

### Riječ Božja

**U ono vrijeme: Pristupi Isusu jedan od pismoznanaca i upita ga: »Koja je zapovijed prva od sviju?« Isus odgovori: »Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje! Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih.« Nato će mu pismoznac: »Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve.« Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: »Nisi daleko od kraljevstva Božjega!« I nitko se više nije usuđivao pitati ga.**



**Ta kontemplacija stvorenog svijeta omogućuje nam u svim stvarima otkriti neko učenje koje nam Bog želi prenijeti, jer »za vjernika kontemplirati stvoreni svijet znači ujedno čuti poruku, čuti jedan nevjerovjatan i tih glas«. Možemo reći da »osim objave u pravom smislu riječi, sadržane u Svetom pismu, postoji, dakle, Božje objavljivanje u sjaju sunca i u spuštanju noći«. Posvećujući pozornost tome objavljivanju, čovjek uči prepoznati vlastitu povezanost s drugim stvorenjima: »Ja izražavam sebe izražavajući svijet; u svom nastojanju da odgonetnem svetost svijeta istražujem svoju vlastitu svetost.« Svemir u cjelini, sa svojim mnogostrukim odnosima, najbolje pokazuje Božje neiscrпно bogatstvo. Sveti Toma Akvinski mudro je primijetio da mnogostrukost i raznolikost potječu od »nauma prvog tvorca«, koji je htio da »ono što jednom stvoru nedostaje da predstavi Božju dobrotu, drugo nadoknadi«, jer njegovu dobrotu »ne može na prikladan način dočarati nijedno od stvorenja«. Zbog toga trebamo dokučiti raznolikost stvari u njihovim mnogostrukim odnosima. Važnost i značenje svakog stvorenja bolje se shvaća ako ga se promatra u cjelini Božjeg nauma. To uči Katekizam: »Bog je htio ovisnost stvorova jednih o drugima. Sunce i mjesec, cedar i sitan cvijet, orao i vrabac: nebrojene razlike i nejednakosti znače da nijedan stvor nije sam sebi dovoljan. Oni postoje samo u ovisnosti jednih o drugima da se međusobno dopunjuju služeći jedni drugima.**

(Papa Franjo; Laudato Si - Hvaljen Budi br. 85 i 86)

## RASPORED SVETIH MISA

4. P - sv. Karlo Borlomejski, Dragutin, Dragica; Fil 2,1-4; Ps 131,1-3; Lk 14,12-14	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Vjekoslav Virag</i>
5. U - sv. Emerik, Mirko, Imbra; Fil 2,5-11; Ps 22,26b-28.30-32; Lk 14,15-24	18.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + <i>Antun i Alojzija Zdelar, Vjekoslav Halapija i Vladimir Hereković</i>
6. S - sv. Leonard, Melanija; Fil 2,12-18; Ps 27,1.4.13; Lk 14,25-33	18.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Vojin Tovilović</i>
7. Č - Baldo, Lazar, Engelberd; Fil 3,3-8a; Ps 105,2-7; Lk 15,1-10	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Marijan Čukec, ob. Čukec i ob. Golec</i>
8. P - bl. Gracija Kotorški; Fil 3,17 - 4,1; Ps 122,1-5; Lk 16,1-8	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Ivan Golec i ob. Golec</i>
9. S - Posveta Lateranske Bazilike; Ez 47,1-2.8-9.12; Ps 46,2-3.5-6.8-9; Iv 2,13-22	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu <i>Na nakanu</i> 18.00 - Sv. Misa u Selnici + <i>Ana i Martin Zavrtnik</i>
10. N - XXXII. Nedjelja kroz godinu; 1Kr 17,10-16; Ps 146,6c-10; Heb 9,24-28; Mk 12,38-44; „Ova je sirota ubacila više od svih.“	8.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Ivana i Ivan Repić</i> 9.30 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>ob. Zorić, ob. Krušelji i ob. Triplat</i> 9.30 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu - ŽUPNA 11.00 - Sv. Misa u Martiniću - Proštenje

*Ljubim te, Gospodine, živote moj, snago moja, izbavitelju moj i spasenje moje. Tvoja ljubav pomazuje moj svagdanji život. I dok te slavim u Crkvi, svugdje oko sebe opažam tvoju prisutnost. Gospodine umnoži moju vjeru.* (C. Stuhlmüller)

*Neosporno je da čovjek voli samoga sebe. Isus to niti niječe niti dovodi u pitanje; on zahtijeva od čovjeka da svoj odnos prema drugome odredi svojim odnosom ljubavi prema vlastitom biću. Isus zahtijeva od čovjeka da sebe voli kroz drugoga, a drugoga kroz sebe. Čovjek sebe vidi kroz drugoga i čovjek sebe nalazi u drugome, a to znači da nitko nije dostatan sam sebi, nego mora biti otvoren prema drugome. Na to upućuje i zlatno pravilo ponašanja koje je formulirao Isus: Učini drugome ono što želiš da drugi učini tebi! Ne može zapravo biti dvostrukoga kriterija: jednoga prema sebi, a drugoga prema drugome. Kao što čovjek sebi ne želi zlo, jednako tako ne bi ga trebao željeti ni drugome, i kao što svatko sebe voli, trebao bi na jednak način voljeti i drugoga. Tim kriterijem ljubavi dokida se ono što je označeno kao prazvor- na situacija grijeha: grijeh - to je drugi; nesreća - to je drugi; nepravda - to je drugi; zlo - to je drugi. Isus okreće takvu logiku razmišljanja u njezinu suprotnost: Drugi - to je ljubav.*

(Božo Lujčić, Naviještati Boga milosrđa u današnjem vremenu)

*Umro i u vječnost se preselio:  
+ Dražen Golec  
(u 52 godini života)  
Pokoj vječni daruj njemu  
Gospodine i svijetlost vječna  
svijetlila njemu sa svima svetima  
jer si tako blag.*

## VJERONAUČ



Utorak 5. XI. u 16.00 - 5. razred  
Srijeda 6. XI. u 16.00 - 3. razred  
Četvrtak 7. XI. u 16.00 - 4. razred  
Petak 8. XI. u 16.00 - 8. razred  
*Molim vjeroučenike da dolaze na vjeronauč! Izostanak opravdati!*

Proštenje Svetoga Emerika u Imbriovcu  
*U utorak 5. XI. spomen je na sv.*

*Emerika kralja. Glavno je proštenje u župi našega dekanata u Imbriovcu. Glavna proštenjarska misa biti će u 11.00 sati koju će predvoditi vlč. Krunoslav Sajko župnik u Legradu i Đelekovcu!*

*»Nisi daleko od Kraljevstva Božjega.« Taj Isusov odgovor ne prosuđuje samo mudrost i vjeru pismoznanca, nego i otkriva blizinu Božjega kraljevstva. Tko vjeruje, taj u svakoj Božjoj riječi čita istinu: »Nije daleko do Kraljevstva Božjega.« Isus je već ušao u Jeruzalem, gdje će po križu biti proslavljen. Pismoznancu ne biva pozvan da, kao onaj bogati mladić, proda sve i da ide za Isusom, nego biva pozvan na iščekivanje. Blizu je Kraljevstva svatko tko umije prepoznati njegovu blizinu. Vjera je otkriće Božje blizine.*

Hoću li, Gospode, i ja u raj?

*Želim, al' sve se bojim. Jer tamo će biti slava i sjaj, a ja na niskom stojim! Već ako imaš gdje koji kutić, I to je mnogo za me. Stisnut ću tamo se, suhi k'o prutić, usko je moje rame. Nikomu neću praviti sjene bez buke bi to bilo. Gospode, ne zaboravi mene, ako to ti je milo. Ako Ti nije milo prisuće takova odrpanca, pusti, da bar na vratima kuće čekam kog Tvojeg znanca. Da ga zamolim, da se za me moli. Ako se ni to ne da, ja ću svejedno čekati doli, već i poradi reda! Pa kada uđu, kojim je dato, i mjesta biti neće: Nebo je malo, al' ništa zato... Srce je Tvoje veće... (fra Bonaventura Duda)*

*Hvala svima Vama dragi župljani koji ste darovali cvijeće za ukrašavanje naše crkve i naših kapela povodom svetkovine Svih Svetih te veliko Hvala svima koji ste upalili svijeću ili stavili cvijeće na svećeničku grobnicu u Velikom Bukovcu! Bog Vam platio!*

Proštenje Svetoga Martina biskupa u Martiniću 10. studenog 2024

*Dragi župljani! U ponedjeljak 11. studenog pada nam spomendan na sv. Martina biskupa - Martinje te je u Martiniću proštenje. Na sam dan svetog Martina 11. studenog u ponedjeljak misa će biti u kapeli kao i do sada u 9.00 sati te u nedjelju 10. studenoga u 11.00 sati. Na kraju misa u nedjelju biti će i blagoslov mladog vina, te vas pozivam da donesete svoja vina na blagoslov.*

*Isus je ljubav proglasio novom zapovijedi (Iv 13, 34). Ljubeći svoje do kraja (Iv 13,1), on očituje ljubav koju prima od Oca. Ljubeći jedni druge, učenici nasljeđuju Isusovu ljubav što ju i oni sami primaju. Zato Isus kaže: »Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi« (Iv 15, 9). Ljubav oživljava i nadahnjuje vježbanje u svim krjepostima. Ona je »sveza savršenstva« (Kol 3, 14); ona je forma krjeposti (forma virtutum); ona ih spaja i međusobno raspoređuje; ona je izvor i cilj njihova kršćanskog vršenja. Ljubav osigurava i čisti našu ljudsku sposobnost ljubavi. Ona ju uzdiže do nadnaravnog savršenstva božanske ljubavi. Provođenje čudorednoga života nadahnuto ljubavlju daje kršćaninu slobodu djece Božje. Kršćanin nije pred Bogom kao kakav rob, u ropskom strahu, ni kao najamnik koji traži plaću, nego kao dijete koje odgovara na ljubav onoga »koji nas prije uzljubi« (IIv 4,19). (Katekizam Katoličke Crkve, 1823,1827-1828.)*

*Ljubav prema Bogu i prema bližnjemu jedna je ista ljubav. Ljubav prema Bogu potiče nas na ljubav prema čovjeku, ljubav prema čovjeku budi u nama još veću ljubav prema Bogu. Stoga nemojmo razdvajati ljubav, nego ljubimo. Najjednostavniji i ujedno najuzvišeniji način da ostvarimo svoju ljudskost jest da ljubimo.*